28/02/2023

Η εορτή του Οσίου Ιωνά του Λέριου στην Κάλυμνο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Στον Ιερόν Ναό Αγίου Μάμαντος Καλύμνου λειτούργησε την Κυριακή της Τυρινής, ο Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Αστυπάλαιας κ. Παΐσιος ενώπιον της Ιεράς Εικόνος του Οσιομάρτυρος Ιωνά του Λερίου.

Ο Σεβασμιώτατος εδεήθη όπως *“ο Κύριος ο Θεός δια πρεσβειών του Οσιομάρτυρος, στηρίζει και ενδυναμώνει στην Πίστη πάντας κατά την περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και να φθάσουμε πάντες να προσκυνήσουμε και την ένδοξον του Σωτήρος Χριστού Ανάσταση, εν χαρά και αγαλλιάσει πνευματική“*.

Μετά του Μητροπολίτου συλλειτούργησε ο εφημέριος του Ναού **π. Χριστόφορος Μελάς,** έψαλαν οι ιεροψάλτες **Γεώργιος Καραφύλλης**, **Νικόλαος Τρικοίλης**, **Γεώργιος Μαρτίνος** και **Κωνσταντίνος Βογιατζής ο Συμαίος**, και διακόνησε ο φέρελπις νέος **Νικόλαος Κουτούζης**.

Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός

Το απόγευμα του Σαββάτου, 24 Φεβρουαρίου 2023, τελέστηκε Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λέρου, Καλύμνου και Αστυπάλαιας κ. Παϊσίου, συμπαραστατουμένου υπό του Αιδεσιμολογιωτάτου **π. Νικολάου Καζαβούλη,** ενώ διοικόνησε ο φερέλπιδας **Νικόλαος Κουτούζης**.

Στο Ιερό Αναλόγιο έψαλαν οι καλλινοφώτατοι ιεροψάλτες κ.κ. Αριστείδης Χαλκίτης, Άρχων του Αποστόλου της Μ.Χ.Ε., και Θέμελης Γάργαρης.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Μητροπολίτης κ. **Παΐσιος** αναφερθείς στον βίο του Οσιομάρτυρος Ιωνά.

Τέλος ο Εφημέριος **π. Νικόλαος** και το **Εκκλησιαστικό Συμβούλιο**, εδεξιώθη τον Μητροπολίτη, τους ιεροψάλτες και τους πιστούς στο Πρεσβυτέριο του Ιερού Ναού, προσφέροντας τον πατροπαράδοτο καφέ και γλυκά.

Ο βίος του Οσιομάρτυρος Ιωνά του Λερίου

Ευχαρίστοις άσμασι των Λερίων η Νήσος,

προσκαλείται σήμερον των Ορθοδόξων τα πλήθη,

μέγιστος νεοφανέντα εγκομιάσαι,

καύχημα Ορθοδοξίας αναφανέντα,

Ιωνά τον Θείον τον ρύστην ταύτης ομού και πρόμαχος!

Ἀπό τό «ΒΡΑΒΕΙΟΝ» τῆς Ἱερᾶς καί Βασιλικῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς Πάτμου, διαπιστώνομε ὅτι πολλοί Λέριοι τούς πέντε προηγούμενους αἰώνες, ἄφησαν τήν Λέρο καί πῆγαν στή Μονή τῆς Πάτμου, διά νά μονάσουν. Ἕνας

ἀπό αὐτούς ἦταν ὁ μοναχός ΙΩΝΑΣ, διά τόν ὁποῖον στό «ΒΡΑΒΕΙΟΝ», ἀναφέρονται:

«αφξα (1561) Φεβρουαρίου κη (28) ἐφονεύθη εἰς τόν Λειψόν ὁ δοῦλος τοῦ Θ(εο)ῦ Ἰωνάς μοναχός ὁ Λέριος».

Ἀτομικά διά τόν ὁσιομάρτυρα αὐτόν τῆς Ἐκκλησίας μας, δέν ἔχομε συγκεκριμένες πληροφορίες. Ὅσα ἀκολουθοῦν, προέρχονται ἀπό τό βιβλίο τοῦ ἀρχιμ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου π.Νικηφόρου Κουμουνδούρου, ἐφημερίου τῶν Λειψῶν «Μακαριστοί γέροντες καί πέντε ὁσιομάρτυρες στή νῆσο Λειψώ τῆς Δωδεκανήσου».

Χάρις στόν πατέρα Νικηφόρο ἔγιναν γνωστοί οἱ πέντε ὁσιομάρτυρες τῶν Λειψῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ Ἰωνάς ὁ Λέριος, ἐποιήθη Ἀκολουθία τους, καί ἀνεκυρήχθησαν ὁσιομάρτυρες ἀπό τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖον, ἑορτάζοντες καί οἱ πέντε μαζί τήν Α’ Κυριακή μετά τήν 10ῃ Ἰουλίου.

Ὁ ὁσιομάρτυς Ἰωνάς, μαζί μέ ἄλλους ἀσκητές – ἀναχωρητές, ἔφυγαν ἀπό τό μοναστήρι τῆς Πάτμου καί ἔφθασαν στή νῆσο Λειψώ στά 1550 μ.Χ. Ἐπέλεξαν τόν ὁρμίσκο «Κοίμηση» καί ἀποβιβάσθηκαν. Ζητοῦσαν νά βροῦν ἕναν τόπο πού δέν θά τούς ἐνοχλοῦσε ὁ κόσμος, πού μόνοι θά ὑμνοῦσαν καί θά συνομιλοῦσαν μέ τόν Θεό. Ἔτσι διάλεξαν ἕναν χῶρο ἔρημο καί ἀφιλόξενο γιά νά ἐγκατασταθοῦν.

Πρῶτο τους μέλημα νά χτισθεῖ ὁ Ναός τοῦ Ἡσυχαστηρίου, ψηλά ἀπό τήν θάλασσα σέ δύσβατο σημεῖο, γιά τόν φόβο τῶν πειρατῶν. Ἐκεῖ πάλεψαν μέ τούς βράχους, γιά νά φτιάξουν μονοπάτια, πάλεψαν μέ τήν ἔλλειψη τοῦ νεροῦ καί τῆς τροφῆς. Μά

τί καί ἄν δέν εἶχαν τίποτα ἀπ’αὐτά; Εἶχαν καί τούς ἀρκοῦσε ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Θεοῦ. Ἔφτιαξαν τήν Ἐκκλησία ἐπ’ ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί μικρά κελιά γιά τούς ἴδιους. Πότισαν τόν ἄγονο χῶρο τοῦ ἀσκηταριοῦ περισσότερο μέ τόν ἱδρώτα τους καί λιγότερο μέ τό νερό. Σεβάστηκαν τη φύση, λάτρευσαν, ἐδόξασαν καί ὑμνολόγησαν τόν Θεό, πού δέν ἐπέτρεψε στόν διάβολο νά πειράζει τούς ἀνθρώπους, ἀλλά ἔδωσε καί στούς ἀνθρώπους τήν δύναμη νά τόν νικοῦν. Ἔγιναν «ἄγγελοι τόν βίον», ἐνῶ ἦταν «ἄνθρωποι τῇ φύσει». Πολλοί ἀπό αὐτούς θυσιάστηκαν γιά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν Ἁγία καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία.

Ὅσο ψηλά ὅμως καί ἄν ἦταν τό ἀσκηταριό, τό ἐπισκέπτονταν μέ τίς ἄγριες διαθέσεις τους οἱ πειρατές. Σέ μία ἐπιδρομή ἐφόνευσαν τόν μοναχό Ἰωνά ἀπό τήν Λέρο. Ἦταν 28 Φεβρουαρίου τοῦ 1561. Ἔτσι ὁ Μοναχός Ἰωνάς ἔγινε νεομάρτυρας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Δέν ἦταν ὁ μόνος, πρίν ἀπό αὐτόν τό 1558 εἶχαν φονεύσει τόν Μοναχό Νεόφυτον τόν Ἀμοργινόν. Τό 1609 ὁ Μοναχός Νεόφυτος ὁ Φαζός ἐφονεύθει ἀπό τούς ἀγαρινούς μέ σκεπάρνι. Τό 1635 ὁ Πεκήρ Πασάς ἀπό δαρμό ἐφόνευσε τόν Μοναχό Ἰωνά τόν Νισύριον καί τό 1696 ὁ ἀναχωρητής Μοναχός Παρθένιος ἐφονεύθῃ μέ καμάκι πού τοῦ τρύπησε τόν λαιμό. Καί οἱ πέντε ἀδικοσκοτωμένοι μακαριστοί γέροντες κηδεύτηκαν μέ δάκρυα ἀπό τούς συνασκητές τους καί τούς θρήνησαν οἱ εὐσεβείς Λειψῶτες καί οἱ συμπατριώτες τους. Καί ὅλοι μας τούς διατηροῦμε στή μνήμη μας μέ εὐγνωμοσύνη καί σεβασμό θεωρώντας τους καταξιωμένους ὁσιομάρτυρες.

Επιμέλεια: Γεώργιος Ι. Χρυσούλης, γραμματεύς Ιεράς Μητροπόλεως